

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 17.6.2025
COM(2025) 828 final

2025/0180 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om utfasning av importen av rysk naturgas, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938

{SWD(2025) 830 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Ryska federationens olagliga fullskaliga invasion av Ukraina i februari 2022 uppenbarade de dramatiska konsekvenserna av det befintliga beroendet av importen av rysk gas för marknaderna och säkerheten, som lett till betydande negativa effekter för unionens ekonomi. Konflikten har medfört allvarliga störningar i de globala leveranskedjorna, avsevärda energiprisökningar samt omfattande marknadsvolatilitet. Till följd av detta har unionens handelsförbindelser med Ryssland försämrats kraftigt.

Energisektorn har drabbats hårt. Ryssland utnyttjade unionens beroende av energiexporten till unionen som ett medel för påtryckningar och manipulation. Beroendet av import av energi från Ryssland har gjort unionen och medlemsstaterna sårbara för försörjningsavbrott och prissvängningar, vilket har fått långtgående konsekvenser för hela ekonomin. De höga energipriserna urholkade EU-industriernas konkurrenskraft och undergrävde unionens ekonomiska stabilitet och tillväxtutsikter.

Ryssland har historiskt sett hotat unionens försörjningstrygghet genom att ensidigt strypa gasflödena till Europa, vilket beskrivs i detalj i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer detta lagstiftningsförslag. Arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar ger en översikt över hur Ryssland systematiskt har utnyttjat försörjningsberoenden, vilket har skadat unionens ekonomi och ekonomiska säkerhet. Detta framgår av flera konkurrensundersökningar och i synnerhet minskningar av och avbrott i de ryska gasleveranserna 2006, 2009 och 2014 samt den avsiktliga minskningen av gasflödena och fyllnadsnivåerna hösten 2021 inför Ryska federationens fullskaliga invasion av Ukraina. Efter att anfallskriget mot Ukraina inletts av Ryska federationen utnyttjade landet unionens beroende för att utsätta unionen för en allvarlig energikris och kris för den ekonomiska säkerheten genom att strategiskt strypa eller minska energiförsörjningen i syfte att driva upp energipriserna¹.

Rysslands statskontrollerade monopolinnehavande exportör Gazprom har varit föremål för flera konkurrensundersökningar som behandlar problem såsom förbud mot att avtalspartner säljer vidare gas (destinationsklausuler), prissmissbruk och försök att utöva påtryckningar på avtalspartner. Unionen kan därför inte betrakta Ryska federationen och de ryska energiföretagen som tillförlitliga energihandelspartner.

Försörjningsavbrotten ledde till mycket allvarliga problem för försörjningstryggheten i unionen och tvingade elva medlemsstater att tillkännage en krisnivå i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2017/1938 år 2022. Prispåverkan saknade motstycke: det genomsnittliga spotpriset på gas uppgick 2022 till 125 EUR/MWh, dvs. 6–8 gånger högre än före krisen. Krisens effekter påverkade hela unionen eftersom de medlemsstater som inte drabbades av direkta avbrott i gasflödena från Ryssland påverkades av de stigande energipriserna. Gaskrisens konsekvenser spred sig även till elsektorn på grund av att gasframställning ofta är

¹ Se arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, *Assessing the impact of measures to phase out Russian gas imports and improve the monitoring of potential energy dependencies* av den 17 juni 2025 (konsekvensbedömningen) (SWD(2025) 830 final), som åtföljer förslaget till denna förordning, s. 1–15.

den teknik som avgör priserna på grossistmarknaderna för el. I augusti 2022 sköt grossistpriserna på el i Europa i höjden till ett genomsnitt på över 400 EUR/MWh, och de flesta medlemsstaterna drabbades under några dagar av kortvariga pristopp på långt över 500 EUR/MWh. Detta ledde till att unionens energisystem drabbades av allvarliga återverkningar, som även drabbade slutkundsmarknaderna och slutkonsumenterna, eftersom unionens ekonomi är beroende av en stabil och förutsägbar energiförsörjning.

Effekterna av Rysslands användning av energi som vapen drabbar inte bara energitryggheten utan har även allvarligt skadat unionens ekonomi som helhet. Enerkipriserna var den viktigaste bidragande faktorn till att inflationen drevs upp och nådde en topp på över 10 % 2022. Den senaste krisen har visat att förtroendefulla handelsförbindelser med partner som levererar energiprodukter är avgörande för att bevara marknadsstabiliteten samt skydda människors liv och hälsa och unionens väsentliga säkerhetsintressen.

Som svar på Rysslands angrepp mot Ukraina i februari 2022 och i linje med stats- och regeringschefernas Versaillesförklaring av den 11 mars 2022 lanserade kommissionen den 18 maj 2022 REPowerEU-planen² för att möjliggöra en fullständig diversifiering bort från importen av rysk energi på ett säkert, ekonomiskt överkomligt och hållbart sätt. Planen bygger på en långvarig diversifieringspolitik som även beskrivs i den europeiska strategin för energitrygghet från 2014³ och strategin för en energiunion från 2015⁴. Sedan 2022 har EU och medlemsstaterna arbetat med genomförandet av REPowerEU-planen för att spara energi, påskynda övergången till ren energi, öka den inhemska produktionen av energi, färdigställa viktig infrastruktur för att möjliggöra ytterligare diversifiering av gasförsörjningen samt stärka EU:s energidiplomati. Unionen har följaktligen lyckats minska importen av rysk gas med över 70 % mellan 2021 och 2023, från 150 miljarder kubikmeter till 43 miljarder kubikmeter, och energipriserna har sjunkit betydligt från toppnoteringarna 2022.

Trots de betydande framstegen och att transitering av rysk gas via Ukraina upphörde i slutet av 2024 importeras fortfarande rysk gas till unionen. Den beräknas stå för omkring 13 % av unionens totala gasimport 2025. På grund av att de volymer av rysk naturgas som förs in i unionen fortfarande är betydande tillkännagav kommissionen i färdplanen för att stoppa importen av rysk energi av den 6 maj 2025¹³ ett lagstiftningsförslag för att helt fasa ut importen av rysk gas och förbättra den befintliga ramen för energiberoenden.

En betydande andel av LNG-importkapaciteten kontrolleras dessutom av ryska företag i vissa medlemsstater, vilket medför en risk för att dessa kapacitetsrättigheter skulle kunna användas för att hindra import från alternativa källor genom kapacitetshamstring. Tidigare fall av kapacitetshamstring har lett till betydande marknadssnedvridning, prisökningar och hot mot kritiska säkerhetsåtgärder⁵.

Under mer än ett årtionde har Ryska federationen systematiskt visat sig vara en otillförlitlig partner som använder gas som ett vapen och manipulerar energimarknaderna i syfte att skada unionens väsentliga internationella säkerhetsintressen. Den import av rysk gas som fortfarande sker utgör därför betydande risker för unionens ekonomiska säkerhet och i synnerhet för försörjningstryggheten, med skadliga konsekvenser för ekonomi och samhälle. Mot denna bakgrund, och med tanke på att ytterligare betalningar på över 15 miljarder EUR

² COM (2022) 230 final.

³ COM (2014) 330 final.

⁴ COM (2015) 80 final.

⁵ Se konsekvensbedömningen, s. 36.

per år för import av rysk gas äventyrar unionens säkerhet, är det nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för att eliminera denna import. Samtidigt måste den fullständiga utfasningen av energiförsörjning från Ryska federationen vara en gradvis process, där hänsyn tas till försörjningstryggheten och marknaderna. Med tanke på den viktiga roll som LNG väntas spela för att säkra alternativ energiförsörjning i Europa är det också absolut nödvändigt att komplettera gasimportförbud med en bestämmelse som begränsar tillhandahållandet av LNG-terminaltjänster till vissa enheter.

Såsom anges i färdplanen av den 6 maj 2025 ska kommissionen lägga fram systematiska åtgärder för att eliminera den import av gas, olja och kärnenergi från Ryska federationen som kvarstår.

Kommissionen har noggrant bedömt konsekvenserna av ett möjligt förbud mot import av rysk naturgas och tillhandahållande av LNG-terminaltjänster till ryska enheter. Faktum är att förberedande arbete och flera detaljerade analyser av konsekvenserna av en fullständig utfasning av rysk gas har genomförts och offentliggjorts sedan 2022⁶, och kommissionen har också underlag i form av en rad olika studier från externa experter och byråer. Den föreslagna förordningen bygger på den konsekvensbedömning⁷ som kommissionen genomfört och som beskrivs i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar. Syftet med den föreslagna förordningen är att effektivt bidra till att undanröja unionens beroende av import av gas och olja från Ryska federationen, och dess exponering för allvarliga risker för handeln och energitryggheten. Om inga åtgärder vidtas kan det beroende som fortfarande kvarstår göra unionen särskilt sårbar för potentiella oförutsägbara tvångsåtgärder från Ryska federationens sida.

Den föreslagna förordningen leder till en slutgiltig utfasning av rörledningsgas och flytande naturgas (LNG) som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen. De hindras därigenom från att komma in på unionsmarknaden.

Med tanke på att de flesta medlemsstater och marknadsaktörer sedan 2022 har avslutat sina försörjningsförbindelser med Ryska federationen innehåller detta förslag till förordning ett förbud mot gasimport enligt *nya avtal* som ingåtts efter den 17 juni 2025 från och med den 1 januari 2026. I slutet av 2027 ska all import enligt *befintliga avtal* upphöra enligt denna förordning. Såsom anges i konsekvensbedömningen kan de återstående gasvolymerna då fasas ut utan betydande ekonomiska konsekvenser eller risker för försörjningstryggheten, eftersom det finns tillräckligt många alternativa leverantörer på den globala gasmarknaden och tillräcklig importinfrastruktur, och eftersom gasmarknaden i unionen är väl sammanlänkad. Denna förordning tar därför hänsyn till hur komplext det är att fasa ut import enligt olika typer av avtal, och förslaget innebär att förbudet mot import enligt nya avtal ska gälla efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Kortfristiga avtal, dvs. avtal om enskilda eller flera naturgasleveranser med en löptid på mindre än ett år, rör mindre volymer än de stora fleråriga leveransavtal som importörer har

⁶ Se t.ex. arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, *Implementing the REPower EU Action Plan: Investment Needs, Hydrogen Accelerator and Achieving the Bio-Methane Targets*, SWD(2022) 230 final (inte översatt till svenska) som åtföljer meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, Rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Planen REPowerEU*, COM(2022) 230 final, 18.5.2022, samt Entso-G:s simulering ([Security of Supply Simulation | ENTSO](#)). .

⁷ Som beaktar potentiella ekonomiska risker och säkerhetsrisker samt en analys av rättsliga aspekter.

med ryska företag. Förfallodatumet för dessa befintliga avtal kommer hur som helst att ligga i närtid när denna förordning träder i kraft. Risken för den ekonomiska säkerheten till följd av befintliga kortfristiga avtal tycks därmed vara liten. Det är därför lämpligt att undanta befintliga kortfristiga avtal från den omedelbara tillämpningen av importförbudet och tillåta en utfasning till den 17 juni 2026. Importörer som har långfristiga avtal kan behöva mer tid att hitta alternativa försörjningsvägar och försörjningskällor, även i och med att dessa avtal vanligtvis avser betydligt större volymer än kortfristiga avtal. Därför införs en övergångsperiod innan importförbudet börjar gälla.

I syfte att säkerställa att LNG faktiskt kan importeras från alternativa tillförlitliga källor är det avgörande att LNG-terminaler i unionen tillgängliggör motsvarande importkapacitet för sådana leverantörer. Eftersom en betydande andel av LNG-importkapaciteten i Europa kontrolleras av ryska enheter finns det en risk för att Ryssland hindrar alternativ import från icke-ryska leverantörer genom att inte frigöra bokad kapacitet, även om den inte används ("hamstring"), eller genom andra konkurrensbegränsande metoder. För att skärpa förbudet mot import av rysk naturgas tillgängliggör den föreslagna förordningen motsvarande importkapacitet inom LNG-terminaler för alternativa leverantörer genom att göra det förbjudet att tillhandahålla LNG-terminaltjänster till kunder som är från Ryssland eller kontrolleras av ryska företag från och med den 1 januari 2028. Denna åtgärd kommer att omfördela terminalkapacitet till alternativa leverantörer, förbättra energimarknadens resiliens och ta itu med tidigare problem med marknadssnedvridning, prisökningar och säkerhetshot.

Till skillnad från andra varor är naturgas en homogen produkt som handlas i stora volymer och ofta säljs vidare flera gånger mellan handlare på grossistnivå. För att genomföra förbudet mot import av rysk naturgas på ett effektivt sätt införs därför i den föreslagna förordningen nya mekanismer för förbättrad transparens, övervakning och spårbarhet för rysk gas på unionens marknader. Med hänsyn till hur komplext det är att spåra naturgasens ursprung och med tanke på de incitament ryska leverantörer kan ha att kringgå bestämmelserna i den föreslagna förordningen blir importörer av rysk gas skyldiga att förse tullmyndigheterna med all information som krävs för att tillämpa begränsningarna av gasimporten från Ryska federationen. Förordningen bör inrätta en effektiv ram för att fastställa det faktiska ursprunget och exportstället för naturgas som importeras till unionen.

För att underlätta dessa insatser bör tullmyndigheterna främja informationsutbyte med tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter, byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) och kommissionen för att genomföra bestämmelserna i denna förordning. Genom sådant samarbete möjliggörs effektiv övervakning av genomförandet och efterlevnaden av utfasningsmålen. Acer bör bidra med expertis i processen för att övervaka genomförandet av denna förordning och offentliggöra en rapport med en översikt över avtalen om rysk gas samt bedöma diversifieringens inverkan på energimarknaderna.

I den föreslagna förordningen fastställs en ny ram för transparens och övervakning genom ändringar av artikel 14 i förordning (EU) 2017/1938 som innebär att importörer av naturgas med ursprung i Ryssland måste lämna detaljerad information om avtalen till kommissionen och nationella behöriga myndigheter. Erfarenheterna från gaskrisen 2022 och 2023 visar att heltäckande information om försörjningsberoenden är avgörande för att kunna bedöma försörjningstryggheten för gas i unionen med avseende på gas från Ryssland. Enligt denna förordning är därför importörer av naturgas från Ryssland skyldiga att lämna all information till kommissionen som krävs för att kunna göra en grundlig bedömning av möjliga risker för gashandeln och försörjningstryggheten. Informationen bör inbegripa viktiga parametrar i

relevanta gasleveransavtal, eller till och med hela textpartier, exklusive prisuppgifter, om det är nödvändigt för att förstå sammanhanget när det gäller vissa klausuler eller hänvisningar till andra avtalsbestämmelser. Importörer måste rapportera förändringar i avtalsvillkoren omedelbart efter det att lagstiftningsförslaget har antagits i syfte att underlätta en korrekt övervakning av rysk gas som förs in i unionen. När kommissionen övervakar försörjningstryggheten för gas i unionen bör den även ta hänsyn till importinformation som lämnats av tullmyndigheter och information i medlemsstaternas nationella diversifieringsplaner. Tillsammans med det stärkta samarbetet med de nationella tullmyndigheterna innebär denna utförliga datamängd att kommissionen kommer att ha all information som krävs när det gäller ryska leveransavtal.

Erfarenheterna av den aviserade utfasningen av naturgasförsörjningen via Ukraina har visat att goda förberedelser och samordning i en anda av solidaritet effektivt kan förebygga marknadsstörningar eller problem med försörjningstryggheten som potentiellt kan orsakas av ett byte av naturgasleverantörer. För att förbereda inför en fullständig utfasning av rysk gas 2028 på ett samordnat sätt och ge marknaden tillräckligt med tid att planera inför förändringarna, utan någon risk för försörjningstryggheten för gas eller någon betydande inverkan på energipriserna, ger förslaget till förordning medlemsstaterna en proaktiv roll, med krav på att utarbeta och genomföra nationella diversifieringsplaner för att fasa ut rysk naturgas. I planerna måste de ange detaljerade åtgärder och fastställa milstolpar för att gradvis upphöra med direkt eller indirekt import av gas från Ryssland. De nationella diversifieringsplanerna kommer att göra det möjligt för kommissionen att samordna diversifieringsåtgärderna och vid behov bistå med råd. Kommissionens analys av de nationella diversifieringsplanerna kommer att utmynna i en rapport, och vid behov rekommendationer om EU-omfattande åtgärder för att snabba på avvecklingen av beroendet av rysk gas.

Utöver gasimporten ska medlemsstaterna enligt förslaget till förordning även utarbeta diversifieringsplaner för att fasa ut importen av rysk olja, för att tillhandahålla information och bidra till samordningen av ett fullständigt upphörande med oljeleveranser till utgången av 2027, i enlighet med Versaillesförklaringen.

Denna gemensamma och heltäckande strategi bygger på solidaritetsprincipen och syftar till att bryta beroendet av energi från Ryska federationen på ett samordnat sätt och bekräftar därmed unionens målsättning att uppnå ett oberoende och motståndskraftigt energisystem.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag bygger på REPowerEU-meddelandet från maj 2022⁸ och stats- och regeringschefernas Versaillesförklaring⁹, i vilken man efterlyste ett stopp för Europas beroende av import av energi från Ryssland genom att förbättra energieffektiviteten och påskynda utbyggnaden av förnybar energi och diversifieringen av försörjningen, samt de tidigare åtgärder som unionen och dess medlemsstater har vidtagit på denna grund. Förslaget tillkännagavs i kommissionens meddelande om färdplanen för att stoppa importen av rysk energi av den 6 maj 2025 (*REPowerEU-färdplanen*)¹⁰.

⁸ COM (2022) 230 final.

⁹ [Versaillesförklaringen](#), 10 och 11 mars 2022.

¹⁰ COM (2025) 440 final.

Med tanke på att Ryssland har använt minskade gasleveranser som vapen och manipulerat marknaden, och att naturgasintäkterna används för att finansiera Rysslands krigsinsatser, kan medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 6.7 och 8.7 i förordning (EU) 2024/1789 om de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas vidta tillfälliga, proportionerliga åtgärder för att begränsa budgivning från enskilda nätanvändare avseende kapacitet vid inmatningspunkter och LNG-terminaler, särskilt när det gäller leveranser från Ryssland och Belarus. Sådana åtgärder syftar till att skydda väsentliga säkerhetsintressen och kan förlängas vid behov, men måste vara förenliga med internationella förpliktelser, inbegripet artikel XXI i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt).

Åtgärderna bör främja unionens mål om att minska beroendet av ryska fossila bränslen, i enlighet med REPowerEU-planen. Innan åtgärder genomförs måste medlemsstaterna samråda med kommissionen och andra medlemsstater som kan påverkas, i synnerhet vad gäller möjliga effekter på försörjningstryggheten på EU-nivå samt för andra medlemsstater som kan påverkas, i enlighet med principen om energisolidaritet. Detta tillvägagångssätt säkerställer lämpliga och väl samordnade reaktioner på hot samt kontinuitet i arbetet mot energioberoende.

Den föreslagna förordningen bygger på dessa bestämmelser i förordning (EU) 2024/1789 och undanröjer nuvarande brister i dem. Enskilda åtgärder från medlemsstaternas sida förefaller vara otillräckliga för att ta itu med det övergripande problemet med beroendet av gasimport från Ryssland. Den föreslagna förordningen bör därför införa ett importförbud på EU-nivå som är mer samordnat. Artiklarna 6.7 och 8.7 i förordning (EU) 2024/1789 gör det möjligt för medlemsstaterna att vidta vissa enskilda åtgärder för att förhindra LNG-leveranser eller rörledningsimport av rysk gas till de egna territorierna, men bestämmelserna föreskriver inte någon gemensam och samordnad ram för sådana åtgärder. Omfattningen av och innehållet i nationella åtgärder för att begränsa importen från Ryssland skiljer sig åt, särskilt när det gäller tillämpliga åtgärder för att förhindra kringgående. Bristen på samordning för med sig risker när det gäller fragmentering av den inre marknaden. Detta förslag bör undanröja dessa risker genom att föreskriva tydliga regler om skyldigheter för importörer och utbyte av information mellan alla berörda myndigheter.

Beroenden av Ryssland förekommer inte bara på området gasimporter. Såsom beskrivs i detalj i REPowerEU-färdplanen levererar Ryssland även olika kärnämnen till unionen, vilket innebär att sektorn för produktion av kärnenergi och andra kärnenergisektorer är exponerade för liknande risker för den ekonomiska säkerheten som naturgasområdet. Produkter som Ryssland levererar inom kärnenergisektorn är dock tekniskt komplexa och innefattar naturligt, konverterat och anrikat uran, kärnbränsleelement, reservdelar och underhållstjänster samt medicinska radioisotoper. Den rättsliga grunden för åtgärder i kärnenergisektorn och den rättsliga grunden för denna förordning skiljer sig också delvis åt. Det är därför lämpligt att frikoppla lagstiftningsförslag som rör gas- och oljerelaterade åtgärder från sådana som rör åtgärder inom kärnenergisektorn.

Detta förslag är även i linje med kommissionens förslag, som lades fram den 28 januari 2025 och nyligen godkändes av Europaparlamentet, om att införa tullar på gödselmedel och vissa jordbruksprodukter som har sitt ursprung i Ryssland och Belarus i syfte att minska unionens beroende av sådan import¹¹. De föreslagna åtgärder som rör unionens gemensamma

¹¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de tullar som är tillämpliga på import av vissa varor som har sitt ursprung i eller som exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen och Republiken Belarus, COM(2025) 34 final, 2025/0021 (COD).

handelspolitik syftar till att avsevärt minska unionens import av de berörda varorna, oavsett om de har sitt ursprung i Ryssland och Belarus eller exporteras direkt eller indirekt av dem. Införandet av importtullar väntas leda till ytterligare diversifiering av unionens gödselmedelsproduktion.

Mer allmänt syftar den föreslagna förordningen till att förbättra unionens ekonomiska säkerhet på energiförsörjningsområdet. Den överensstämmer alltså med och bygger på den europeiska strategin för ekonomisk säkerhet¹² och åtgärder som vidtagits inom den ramen, i synnerhet kommissionens förslag om att

ytterligare stärka skyddet av unionens säkerhet och allmän ordning genom ett förslag om att förbättra granskningen av utländska investeringar i unionen¹³,

stimulera diskussioner och åtgärder för ökad europeisk samordning på området exportkontroll, med full hänsyn till befintliga multilaterala system och medlemsstaternas befogenheter¹⁴,

i samråd med medlemsstater och berörda parter kartlägga potentiella risker som härrör från utgående investeringar i ett begränsat antal tekniker¹⁵,

främja fortsatta diskussioner för att bättre stödja forskning och utveckling som omfattar teknik med potential för dubbla användningsområden¹⁶, och

en rekommendation från rådet om åtgärder för att öka forskningssäkerheten på nationell och sektoriell nivå¹⁷.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det föreslagna importförbudet mot naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och kompletterande åtgärder i förslaget som rör bättre övervakning av importen av rysk energi, är förenliga med de restriktiva åtgärder som unionen har vidtagit med anledning av Rysslands militära angrepp mot Ukraina. Således är importförbudet mot naturgas och kompletterande åtgärder i den föreslagna förordningen när det gäller både naturgas och olja förenliga med artikel 21.3 i fördraget om Europeiska unionen, som föreskriver samstämmighet mellan de olika områden som omfattas av unionens yttre åtgärder och mellan dessa och övrig politik. Den är också förenlig med artikel 207.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), enligt vilken den gemensamma handelspolitiken ska föras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder.

¹² JOIN(2024) 20 final.

¹³ COM (2024) 23 final.

¹⁴ COM (2024) 25 final.

¹⁵ COM (2024) 24 final.

¹⁶ COM (2024) 27 final.

¹⁷ COM (2024) 26 final.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artiklarna 207 och 194.2 i EUF-fördraget. Artikel 207 i EUF-fördraget är den rättsliga grunden för de föreslagna handelsåtgärderna inom ramen för unionens gemensamma handelspolitik som förbjuder import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen samt förbjuder tillhandahållande av tjänster vid EU:s LNG-terminaler till kunder som är från Ryska federationen eller kontrolleras av personer i Ryska federationen. Åtgärderna i detta förslag som rör i) inlämning av relevant information från importörer av naturgas och utbyte av den informationen mellan relevanta nationella myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen, ii) medlemsstaternas upprättande av diversifieringsplaner för att fasa ut rysk naturgas och olja, och iii) ökad transparens när det gäller leveransavtal om rysk naturgas, genom ändring av förordning (EU) 2017/1938, har artikel 194.2 i EUF-fördraget som rättslig grund.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt artikel 3.1 e i EUF-fördraget är den gemensamma handelspolitiken ett område där unionen har exklusiv befogenhet, och subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Övriga åtgärder i denna föreslagna förordning som rör naturgas, och som ska antas enligt artikel 194.2 i EUF-fördraget, t.ex. i) inlämning av relevant information från importörer av naturgas och utbyte av den informationen mellan relevanta nationella myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen, ii) medlemsstaternas upprättande av diversifieringsplaner för att fasa ut rysk naturgas, och iii) ökad transparens när det gäller leveransavtal om rysk naturgas, är nödvändiga för ett effektivt genomförande av EU:s importförbud mot rysk naturgas. Detsamma gäller upprättandet och övervakningen av nationella diversifieringsplaner för olja, vilket också kommer att införas i enlighet med artikel 194.2 i EUF-fördraget, som behöver samordnas på unionsnivå för att uppnå målet om att fasa ut rysk olja på ett effektivt och samordnat sätt.

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. De föreslagna åtgärderna är lämpliga och nödvändiga för att uppnå de mål som eftersträvas och för inte med sig någon börda för företag eller medlemsstater som är oproportionerliga i förhållande till målen.

Den centrala åtgärd som föreslås är ett förbud mot gasimport enligt nya avtal som ingåtts efter den 17 juni 2025 från och med den 1 januari 2026, och ett förbud mot återstående import enligt befintliga avtal från och med den 17 juni 2026 för gas enligt kortfristiga avtal och från utgången av 2027 för gas enligt långfristiga avtal. Det framgår tydligt att ett fullständigt förbud mot import av rysk naturgas lämpar sig för att uppnå målet om att göra unionen oberoende av sådan import. Såsom anges i denna motivering har alla övriga åtgärder som unionen och dess medlemsstater hittills vidtagit sedan februari 2022 framgångsrikt begränsat vissa av effekterna av den energikris som Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina orsakade, men de betydande volymer av rysk naturgas som fortfarande importeras till unionen visar att de inte har varit tillräckliga för att uppnå målet till fullo. Ett fullständigt importförbud är därför nödvändigt för att uppnå målet att göra unionen oberoende av importen av rysk gas. Med tanke på de allvarliga riskerna för unionens försörjningstrygghet och till syvende och sist unionens allmänna ekonomiska säkerhet och oberoende är åtgärdens inverkan på de berörda medlemsstaterna och gasföretagen heller inte oproportionerlig i förhållande till målet.

Dessutom kommer denna inverkan att begränsas av det etappvisa införandet av importförbudet, som i början endast berör nya avtal samtidigt som import enligt befintliga långfristiga avtal kommer att vara tillåten till slutet av 2027.

Förbudet mot att tillhandahålla LNG-terminaltjänster i unionen till kunder från Ryska federationen från och med den 1 januari 2026 är lämpligt och nödvändigt för att uppnå målet att säkerställa att LNG-terminaler i unionen tillgängliggör motsvarande importkapacitet för alternativa leverantörer, stärka marknadens resiliens och hantera tidigare problem med marknadssnedvridning, prisökningar och hot mot säkerheten. Denna åtgärds inverkan på LNG-terminaltjänsters leverantörer och kunder är heller inte oproportionerlig i förhållande till målen, med tanke på hur viktiga dessa mål är.

De kompletterande åtgärderna, dvs.

- i) inlämning av relevant information från importörer av naturgas och utbyte av den informationen mellan relevanta nationella myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen,
- ii) medlemsstaternas upprättande av diversifieringsplaner för att fasa ut rysk naturgas, och
- iii) ökad transparens när det gäller leveransavtal om rysk naturgas,

är lämpliga och nödvändiga för ett effektivt genomförande och effektiv övervakning av importförbudet för rysk gas och, med tanke på det som står på spel enligt ovan, medför inga bördor för medlemsstater eller gasföretag som är oproportionerliga i förhållande till det mål som eftersträvas.

Slutligen är förslaget att medlemsstaterna ska vara skyldiga att utarbeta och lägga fram nationella diversifieringsplaner för att fasa ut importen av rysk olja senast i slutet av 2027 en lämplig, nödvändig och proportionell åtgärd för att underlätta utfasningen i de medlemsstater som omfattas av undantag från befintliga EU-sanktioner mot import av rysk olja.

• **Val av instrument**

Mot bakgrund av behovet av en bindande och direkt tillämplig rättsakt, samt nödvändigheten i att agera skyndsamt mot ett överhängande hot mot unionens försörjningstrygghet, är en förordning det enda lämpliga instrumentet för att säkerställa att de föreslagna åtgärderna för att fasa ut importen av rysk gas till unionen på ett samordnat sätt är ändamålsenliga och effektiva.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

• **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvenserna av en utfasning av rysk gas för EU:s energimarknader och ekonomin i stort har analyserats ingående av kommissionen sedan de första avbrotten i försörjningen från Rysslands sida. Resultaten av de heltäckande analyserna av åtgärderna i den föreslagna förordningen sammanfattas i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag kan påverka vissa grundläggande rättigheterna som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet näringsfrihet (artikel 16) och rätten till egendom (artikel 17). Såsom förklaras ovan är dock de föreslagna begränsningarna av dessa grundläggande rättigheter nödvändiga och proportionella i förhållande till det mål av allmänt samhällsintresse som eftersträvas samt förenliga med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter. Åtgärderna uppfyller därför kraven på sådana begränsningar som anges i artikel 52.1 i stadgan.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Finansieringsöversikten innehåller mer detaljerade uppgifter om den föreslagna förordningens budgetkonsekvenser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Senast den 1 mars 2026 bör medlemsstaterna utarbeta nationella diversifieringsplaner med konkreta åtgärder och tidsfrister för att upphöra med importen av rysk naturgas och olja i enlighet med den föreslagna förordningen.

Tullmyndigheter och berörda nationella behöriga myndigheter bör övervaka genomförandet av förbudet mot import av rysk naturgas och de skyldigheter som fastställs i den föreslagna förordningen. De bör utbyta all nödvändig information för att bedöma om importförbudet och därmed sammanhängande skyldigheter efterlevs.

Kommissionen ska bedöma genomförandet av denna förordning och framstegen med utfasningen av gas från Ryska federationen på grundval av den information som mottagits. Bedömningen bör offentliggöras i en årlig rapport.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I **artikel 1** fastställs den föreslagna förordningens syfte och tillämpningsområde.

I **artikel 2** definieras de begrepp som används i texten, vilket tydliggör de åtgärder som anges i den föreslagna förordningen.

I **artikel 3** fastställs ett förbud mot import av naturgas via rörledning liksom import av LNG från Ryska federationen från och med den 1 januari 2026. Förbudet är tillämpligt på varor som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

Artikel 4 medger undantag från det omedelbara förbudet från och med den 1 januari 2026. När det gäller kortfristiga leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 ska förbudet endast gälla från och med den 17 juni 2026. När det gäller gaskvantiteter enligt långfristiga leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 är förbudet tillämpligt från och med den 1 januari 2028. De volymer som omfattas av övergångsperioden begränsas till avtalsenliga kvantiteter.

I **artikel 5** fastställs ett förbud mot att tillhandahålla långfristiga LNG-terminaltjänster i EU till enheter som är från Ryska federationen eller kontrolleras av personer från Ryska federationen från och med den 1 januari 2026. Förbudet gäller avtal om LNG-terminaltjänster som ingåtts eller ändrats efter den 17 juni 2025.

I **artikel 6** fastställs en övergångsfas för förbudet som rör avtal om långfristiga LNG-terminaltjänster som ingåtts före den 17 juni 2025. När det gäller tjänster som tillhandahålls enligt dessa långfristiga avtal är förbudet tillämpligt från och med den 1 januari 2028.

I **artikel 7** fastställs att importörer av gas från Ryska federationen är skyldiga att förse medlemsstaternas tullmyndigheter med all information som krävs för genomförandet av artiklarna 3 och 4 i den föreslagna förordningen. Artikel 7 innehåller en förteckning över de uppgifter som ska lämnas, men tullmyndigheterna har rätt att begära kompletterande information. I artikeln fastställs även en motbevisbar presumtion om det ryska ursprunget för import genom en förteckning över sammanlänkningspunkter.

I **artikel 8** fastställs att leverantörer av LNG-terminaltjänster är skyldiga att dela information med tullmyndigheter för att möjliggöra genomförandet av artiklarna 5 och 6 i den föreslagna förordningen.

I **artikel 9** fastställs att tullmyndigheter, berörda behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter är skyldiga att övervaka genomförandet av artiklarna 3–6 i den föreslagna förordningen. Detta kräver samarbete mellan myndigheter i olika medlemsstater, Acer eller kommissionen när så är lämpligt.

I **artikel 10** fastställs att tullmyndigheterna är skyldiga att utbyta information som mottagits från importörer av gas från Ryska federationen med kommissionen och myndigheter i övriga medlemsstater. Ett sådant samarbete skulle göra det möjligt att bedöma genomförandet av artiklarna 3–6 i den föreslagna förordningen.

I **artikel 11** fastställs att medlemsstaterna är skyldiga att upprätta diversifieringsplaner för att fasa ut all gasimport från Ryska federationen senast den 31 december 2027. De nationella diversifieringsplanerna ska innehålla information om i) gasvolymen som importeras enligt befintliga avtal och LNG-terminaltjänster som bokats av företag från Ryska federationen, ii) åtgärder som vidtagits eller planeras för att ersätta återstående import av rysk gas, inklusive alternativ försörjning och alternativa försörjningsvägar, samt iii) möjliga tekniska eller rättsliga hinder för utfasningen och alternativ för att undanröja sådana hinder.

De nationella diversifieringsplanerna bör anmälas till kommissionen senast den 1 mars 2026 med hjälp av mallen i bilaga I.

I **artikel 12** fastställs att de medlemsstater som importerar olja från Ryska federationen är skyldiga att upprätta diversifieringsplaner för att fasa ut oljeimporten från Ryska federationen senast den 31 december 2027. De nationella diversifieringsplanerna ska innehålla information om i) volymer av direkt eller indirekt oljeimport från Ryska federationen enligt befintliga avtal, ii) åtgärder som vidtagits eller planerats för att hantera utfasningen och iii) möjliga tekniska eller rättsliga hinder för utfasningen och alternativ för att undanröja sådana hinder.

De nationella diversifieringsplanerna bör anmälas till kommissionen senast den 1 mars 2026 med hjälp av mallen i bilaga II. Kommissionen kan, efter en bedömning, utfärda en rekommendation till den berörda medlemsstaten om det konstaterats föreligga en risk för att tidsfristen för utfasningen inte hålls.

Artikel 13 stärker den nuvarande ramen för övervakning av försörjningstryggheten för gas genom att ändra förordning (EU) 2017/1938. Enligt artikeln måste importörer av gas från Ryska federationen förse kommissionen och nationella behöriga myndigheter med detaljerad information om avtalen. Informationen bör innefatta kvantiteter som ska levereras och tas emot, inbegripet flexibilitet enligt *take-or-pay*- eller *deliver-or-pay*-klausuler, datum då avtalet ingicks, avtalets löptid, avtalsenliga gaskvantiteter med rättigheter till flexibilitet uppåt eller nedåt, samt identitet när det gäller avtalspartner, gasproducent och produktionsland. När det gäller LNG-import bör den första lastningshamnen uppges samt leveransställen och eventuell flexibilitet vad gäller dessa leveransställen. Dessutom bör leveransplaner och nomineringar, eventuell avtalsenlig flexibilitet avseende årliga kvantiteter samt villkor för tillfälligt upphävande eller avslutande av gasleveranser, inbegripet bestämmelser om force majeure, anges. Tillämplig rätt och valda skiljedomsmekanismer, samt centrala delar av andra relevanta kommersiella avtal, bör också preciseras.

I artikeln fastställs att leverantörer av LNG-terminaltjänster är skyldiga att förse kommissionen med relevant information om tjänster som bokats av kunder från Ryska federationen.

Kommissionen ska bedöma genomförandet av den föreslagna förordningen och framstegen med utfasningen av gas från Ryska federationen på grundval av den information som mottagits, inklusive de nationella diversifieringsplanerna enligt artikel 11 i den föreslagna förordningen. Bedömningen bör offentliggöras i en årlig rapport.

Artikel 14 föreskriver att all konfidentiell information som mottagits enligt den föreslagna förordningen ska omfattas av tystnadsplikt, särskilt för att säkerställa konfidentialitet, integritet och skydd för den information som mottas.

I **artikel 15** fastställs att kommissionen är skyldig att övervaka utvecklingen på energimarknaden och eventuella risker för försörjningstryggheten i samband med import från Ryska federationen. Om en risk uppstår bör lämpliga åtgärder vidtas, t.ex. genom att ändra förordningen.

I **artikel 16** fastställs dagen för den föreslagna förordningens ikraftträdande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om utfasning av importen av rysk naturgas, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 194.2 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁸,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Ryska federationens olagliga fullskaliga invasion av Ukraina i februari 2022 uppenbarade de dramatiska konsekvenserna av det befintliga beroendet av rysk naturgas för marknaderna och säkerheten. I Versaillesförklaringen av den 11 mars 2022 enades stats- och regeringscheferna därför om att gradvis minska och slutligen helt undanröja beroendet av rysk energi. I meddelandet om REPowerEU av den 8 mars 2022²⁰ och REPowerEU-planen av den 18 maj 2022²¹ föreslogs konkreta åtgärder för att möjliggöra en fullständig diversifiering bort från importen av rysk energi på ett säkert, ekonomiskt överkomligt och hållbart sätt. Sedan dess har det gjorts betydelsefulla framsteg i processen för att diversifiera gasförsörjningen bort från Ryssland. De volymer av rysk naturgas som förs in i unionen är dock fortfarande betydande, och därför tillkännagav kommissionen i REPowerEU-färdplanen för att stoppa importen av rysk energi av den 6 maj 2025 ett lagstiftningsförslag för att helt fasa ut importen av rysk gas och förbättra den befintliga ramen för energiberoenden.
- (2) Det finns flera exempel på oanmälda och omotiverade försörjningsminskningar och försörjningsavbrott redan före den fullskaliga militära invasionen av Ukraina, och Ryska federationens användning av energi som vapen sedan dess visar att Ryska

¹⁸ EUT C, ...

¹⁹ EUT C, ...

²⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris*, COM(2022) 108 final, 8.3.2022.

²¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Planen REPowerEU*, COM(2022) 230 final, 18.5.2022.

federationen systematiskt har använt befintliga beroenden av ryska gasleveranser för att skada unionens ekonomi. Detta leder till allvarliga negativa effekter för medlemsstaterna och unionens ekonomiska säkerhet i allmänhet. Unionen kan därför inte längre betrakta Ryska federationen och de ryska energiföretagen som tillförlitliga energihandelspartner.

- (3) I januari 2006 stoppade Ryssland naturgasleveranserna till Bulgarien och andra länder i sydöstra Europa mitt under en köldknäpp, vilket drev upp priserna och åsamkade eller hotade att åsamka invånarna skada. Den 6 januari 2009 stängde Ryssland än en gång helt av gasen som transiterades genom Ukraina, vilket drabbade 18 medlemsstater, särskilt i Central- och Östeuropa. Försörjningsavbrottet ledde till allvarliga störningar på gasmarknaderna i regionen och hela unionen. Vissa medlemsstater var helt utan naturgasförsörjning i nästan 14 dagar, vilket innebar att de blev tvungna att stänga av värmen i skolor och fabriker under en längre period och utlysa undantagstillstånd. År 2014 invaderade och annekterade Ryska federationen Krim på olaglig väg, tog kontroll över ukrainska gasproduktionstillgångar i Krim och minskade gasleveranserna till flera medlemsstater som meddelat att de skulle leverera gas till Ukraina, vilket ledde till marknadsstörningar och prisökningar och skadade den ekonomiska säkerheten. Rysslands statskontrollerade monopolinnehavande exportör Gazprom har tidigare varit föremål för flera av kommissionens undersökningar av möjliga överträdelser av EU:s konkurrensregler och har därefter förändrat sitt marknadsuppförande för att åtgärda de konkurrensproblem som kommissionen uppmärksammat²². De aktuella konkurrensproblemen rörde i flera fall så kallade ”territoriella begränsningar” i Gazproms gasleveransavtal som förbjöd återförsäljning av gas utanför det egna landet²³ samt belägg för att Gazprom använde sig av illojal prissättning och villkorade energiförsörjningen med politiska eftergifter, från deltagande i Rysslands rörledningsprojekt till förvärv av kontroll över energitillgångar i unionen.
- (4) Rysslands oprovocerade och oberättigade krig mot Ukraina som inleddes i februari 2022 och den därpå följande användningen av minskade gasleveranser som vapen, i kombination med manipulation av marknaderna genom avsiktliga avbrott i gasflödena, har blottlagt sårbarheter och beroenden i unionen och dess medlemsstater som har tydlig potential att direkt och allvarligt inverka på gasmarknadens funktion i unionen, unionens ekonomi och väsentliga säkerhetsintressen samt orsaka direkt skada för unionens invånare, med tanke på att avbrott i energiförsörjningen kan utgöra en risk för liv och hälsa. Det finns belägg för att det statskontrollerade företaget Gazprom avsiktligt manipulerade unionens energimarknader för att driva upp energipriserna. I Gazpromkontrollerade stora underjordiska lager i unionen var fyllnadsnivån exceptionellt låg, och ryska företag minskade sin försäljning på unionens

²² Se kommissionens beslut C(2018) 3106 final av den 24 maj 2018 om ett förfarande enligt artikel 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 54 i EES-avtalet (Ärende AT.39816 – Gasförsörjning i tidigare handelsled i Central- och Östeuropa): https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39816/39816_10148_3.pdf.

²³ När det gäller konkurrensundersökningar angående territoriella begränsningar mellan 2003 och 2005, se ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_05_710, ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_03_1345, ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_05_195. När det gäller undersökningen i Gazprom II-ärendet, se kommissionens beslut C(2018) 3106 final av den 24 maj 2018 om ett förfarande enligt artikel 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 54 i EES-avtalet (Ärende AT.39816 – Gasförsörjning i tidigare handelsled i Central- och Östeuropa).

marknadsplatser för gas²⁴ och slutade helt att använda den egna försäljningsplattformen före invasionen, vilket påverkade kortsiktiga marknader och förvärrade den redan ansträngda försörjningssituationen efter Rysslands olagliga invasion av Ukraina. I mars 2022 började Ryssland att systematiskt göra uppehåll i eller minska leveranserna av naturgas till medlemsstaterna, vilket ledde till betydande störningar på unionens gasmarknad. Det påverkade i synnerhet leveranserna till unionen via gasledningen Yamal, leveranserna till Finland samt Nord Stream 1-ledningen, där Gazprom först minskade flödena och slutligen helt stoppade leveranserna via rörledningen.

- (5) Rysslands användning av gasförsörjningen som vapen och marknadsmanipulation genom avsiktliga avbrott i gasflödena ledde till att energipriserna i unionen sköt i höjden under 2022 och nådde aldrig tidigare skådade nivåer som var upp till åtta gånger högre än genomsnittet under tidigare år. Det därav följande behovet av att hitta alternativa gasförsörjningskällor, byta försörjningsvägar, fylla lagren inför vintern och hitta lösningar när det gäller överbelastningsproblem i unionens gasinfrastruktur bidrog till hög prisvolatilitet och de aldrig tidigare skådade prisökningarna under 2022.
- (6) De exceptionellt höga gaspriserna förde med sig höga elpriser och prisökningar på andra energiprodukter, vilket ledde till ihållande hög inflation. En djup ekonomisk kris med negativ tillväxttakt i många medlemsstater, som orsakats av de höga energipriserna, äventyrade unionens ekonomi, försvagade konsumenternas köpkraft och ökade tillverkningskostnaderna, särskilt för energi, vilket förde med sig risker för den sociala sammanhållningen och stabiliteten och till och med människors liv och hälsa. Försörjningsavbrotten ledde också till mycket allvarliga problem för försörjningstryggheten i unionen och tvingade elva medlemsstater att tillkännage en krisnivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938²⁵. Ryssland gynnades av unionens beroende under krisen, och landets manipulation av marknaden ledde till rekordhöga vinster från den återstående energihandeln med Europa. Under 2024 uppgick intäkterna från gasimporten till 15 miljarder EUR. Dessa intäkter kunde användas för att finansiera ytterligare ekonomiska angrepp mot unionen och undergräva den ekonomiska säkerheten. De kunde också användas för att finansiera anfallskriget mot Ukraina, som utgör ett stort hot mot den politiska och ekonomiska stabiliteten i Europa.
- (7) Den senaste krisen har visat att förtroendefulla handelsförbindelser med partner som levererar energiprodukter är avgörande för att bevara marknadsstabiliteten, skydda människors liv och hälsa samt unionens väsentliga säkerhetsintressen, inte minst med tanke på att unionen i stor utsträckning är beroende av energiimport från tredjeländer. Fortsatta energileveranser från Ryssland skulle innebära att unionens exponering mot ekonomiska risker och säkerhetsrisker består, och skulle därför inte öka utan minska försörjningstryggheten. Till och med ett beroende av mindre importvolymmer av rysk gas kan, om det utnyttjas av Ryssland, snedvrider prisdynamiken markant, även om det bara är tillfälligt, och leda till störningar på energimarknaderna, särskilt i regioner som fortfarande är mycket beroende av import från Ryssland. Med beaktande av det långvariga och konsekventa mönstret när det gäller marknadsmanipulation och försörjningsavbrott, och faktumet att den ryska regeringen konsekvent har använt

²⁴ Acer, *European gas market trends and price drivers 2023 - Market Monitoring Report* (punkt 28).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj>).

gashandeln som vapen för att uppnå politiska mål i stället för handelsmål, är det lämpligt att vidta åtgärder för att ta itu med unionens fortsatta sårbarhet som följer av naturgasimport via både rörledningar och i form av flytande naturgas (LNG) från Ryska federationen.

- (8) De begränsningar för internationella transaktioner som föreskrivs i artiklarna 3 och 5 i denna förordning är förenliga med unionens yttre åtgärder på andra områden, vilket krävs enligt artikel 21.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Förbindelserna mellan unionen och Ryska federationen har försämrats kraftigt under de senaste åren, särskilt sedan 2022. Försämringen beror på Ryska federationens uppenbara åsidosättande av internationell rätt och i synnerhet dess oprovocerade och oberättigade anfallskrig mot Ukraina. Sedan juli 2014 har unionen gradvis infört restriktiva åtgärder mot handeln med Ryska federationen som svar på Ryska federationens åtgärder mot Ukraina. Unionen får, genom de undantag som gäller enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, särskilt artikel XXI i det allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 (säkerhetsundantag) och motsvarande undantag i partnerskaps- och samarbetsavtalet med Ryssland, besluta att inte bevilja varor som importeras från Ryska federationen de förmåner som beviljas likadana produkter som importeras från andra länder (behandling som mest gynnad nation). Unionen hindras följaktligen inte från att införa förbud mot eller restriktioner för import av varor från Ryska federationens territorium om unionen anser att sådana åtgärder, som vidtas i en tid av kris i de internationella förbindelserna mellan unionen och Ryska federationen, är nödvändiga för att skydda unionens väsentliga säkerhetsintressen.
- (9) Diversifiering av LNG-importkapaciteten är väsentligt för att stärka och upprätthålla energitryggheten i unionen. En betydande andel av kapaciteten kontrolleras av ryska företag via långfristiga avtal med en löptid på mer än tio år, vilket medför en risk för att de kapacitetsrättigheter som följer av avtalen skulle kunna användas för att hindra import från alternativa källor genom kapacitetshamstring. Liknande metoder skulle kunna innebära att unionens energimarknader utsätts för fortsatt påverkan från ryska företag, som tidigare har uppvisat en betydande kapacitet att snedvrider marknader i unionen med hjälp av befintliga beroenden. Tidigare fall av kapacitetshamstring har lett till betydande marknadssnedvridning, prisökningar och hot mot kritiska säkerhetsåtgärder²⁶. Med tanke på den viktiga roll som LNG väntas spela för att säkra alternativ energiförsörjning är det nödvändigt att komplettera gasimportförbudet med ett förbud mot att tillhandahålla LNG-terminaltjänster till ryska enheter. För att hjälpa medlemsstaterna att göra sig oberoende av ryska gasleveranser och säkerställa effektiva leveranser av LNG-import från alternativa källor är det viktigt att se till att den nödvändiga importinfrastrukturen inte kan blockeras av LNG-terminaltjänsters ryska kunder. Tillhandahållande av långfristiga LNG-terminaltjänster till enheter som är från Ryssland eller kontrolleras av Ryssland bör därför förbjudas från och med den 1 januari 2026. De som tillhandahålls enligt ett avtal som ingåtts före den 17 juni 2025 bör förbjudas från och med den 1 januari 2028. Detta bör göra det möjligt att omfördela terminalkapacitet till alternativa LNG-leverantörer och stärka resiliensen hos unionens energimarknad.
- (10) Kommissionen har noggrant bedömt konsekvenserna för unionen och medlemsstaterna av ett möjligt förbud mot import av rysk naturgas och tillhandahållande av LNG-

²⁶

Se konsekvensbedömningen, s. 4.

terminaltjänster till ryska enheter. Faktum är att förberedande arbete och flera detaljerade analyser av konsekvenserna av en fullständig utfasning av rysk gas har genomförts och offentliggjorts sedan 2022²⁷, och kommissionen har också underlag i form av en rad olika samråd med berörda parter, externa experter och studier av effekterna av en utfasning av rysk gas. Kommissionens analys visade att en utfasning av importen av rysk naturgas, om den görs stegvis, samordnas och förbereds väl i en anda av solidaritet, sannolikt skulle ha en begränsad inverkan på energipriserna i unionen och att den kommer att stärka och inte äventyra unionens försörjningstrygghet i och med att en otillförlitlig handelspartner lämnar unionens marknader. Såsom anges i REPowerEU-färdplanen har genomförandet av REPowerEU-planen redan minskat beroendet av leveranser från Ryssland, t.ex. genom åtgärder för att minska efterfrågan på gas eller påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor samt aktivt stöd till diversifieringen av energiförsörjningen och en förstärkning av EU:s förhandlingsposition genom gemensamma gasinköp. Konsekvensbedömningen visade även att samordning på förhand av diversifieringsstrategier kan förebygga skadliga effekter på priser eller försörjning²⁸.

- (11) Den föreslagna förordningen är helt förenlig med unionens strategi för att minska beroendet av import av fossila bränslen genom att främja utfasningen av fossila bränslen och skyndsamt bygga ut inhemskt producerad ren energi. Såsom anges i REPowerEU-färdplanen har genomförandet av REPowerEU-planen redan fört med sig betydande gasbesparingar på mer än 60 miljarder kubikmeter årligen i gasimport mellan 2022 och 2024, vilket gör det möjligt för unionen att minska beroendet av leveranser från Ryssland. Detta kunde uppnås med hjälp av åtgärder för att minska efterfrågan på gas eller påskynda den gröna omställningen genom snabbare utbyggnad av produktionskapaciteten för vind- och solenergi, vilket avsevärt ökade andelen förnybar energi i energimixen, samt genom aktivt stöd till diversifieringen av energiförsörjningen och en förstärkning av EU:s förhandlingsposition genom gemensamma gasinköp. Ett fullständigt genomförande av energiomställningen, den nya handlingsplanen för överkomliga energipriser och andra åtgärder, särskilt investeringar i koldioxidsnåla alternativ för energiintensiva produkter, t.ex. gödselmedel, förväntas dessutom ersätta upp till 100 miljarder kubikmeter naturgas fram till 2030. Detta kommer att underlätta utfasningen av gasimporten från Ryska federationen.
- (12) I linje med Versaillesförklaringen och REPowerEU-meddelandet har ett stort antal gasimportörer redan sagt upp eller avsevärt minskat gasleveranserna från Ryssland. Såsom anges i konsekvensbedömningen kan de återstående gasvolymerna enligt *befintliga* leveransavtal fasas ut utan betydande ekonomiska konsekvenser eller risker för försörjningstryggheten, eftersom det finns tillräckligt många alternativa leverantörer på den globala gasmarknaden och tillräcklig importinfrastruktur, och eftersom gasmarknaden i unionen är väl sammanlänkad²⁹.

²⁷ Se t.ex. arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, *Implementing the REPower EU Action Plan: Investment Needs, Hydrogen Accelerator and Achieving the Bio-Methane Targets*, SWD(2022) 230 final (inte översatt till svenska) som åtföljer meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Planen REPowerEU*, COM(2022) 230 final, 18.5.2022.

²⁸ Se konsekvensbedömningen, s. 35.

²⁹ Se konsekvensbedömningen, s. 15–36.

- (13) Kortfristiga avtal, dvs. avtal om enskilda eller flera naturgasleveranser med en löptid på mindre än ett år, rör mindre volymer än de stora fleråriga leveransavtal som importörer har med ryska företag. Förfallodatamet för dessa befintliga avtal kommer hur som helst att ligga i närtid när denna förordning träder i kraft. Risken för den ekonomiska säkerheten till följd av befintliga kortfristiga avtal tycks därmed vara liten. Det är därför lämpligt att undanta befintliga kortfristiga avtal från den omedelbara tillämpningen av importbestämmelserna och tillåta en övergångsfas till den 17 juni 2026.
- (14) Undantag från förbudet mot gasimport från och med den 1 januari 2026 bör också beviljas befintliga långfristiga leveransavtal. Importörer som har långfristiga avtal behöver vanligtvis mer tid för att hitta alternativa försörjningsvägar och försörjningskällor än de som har kortfristiga avtal, även på grund av att långfristiga avtal vanligtvis avser betydligt större volymer över tid än kortfristiga avtal. En övergångsperiod bör därför införas för att ge importörer med långfristiga avtal tillräckligt med tid att diversifiera försörjningen på ett ordnat sätt.
- (15) Vissa inlandsstater, som för närvarande fortfarande försörjs enligt befintliga långfristiga leveransavtal om rysk rörledningsgas, påverkas särskilt av de senaste förändringarna när det gäller försörjningsvägar från Ryska federationen på grund av begränsade eller inga alternativa vägar för att transportera den avtalade gasen till dem. För att avhjälpa situationen säkerställer leverantörer från andra medlemsstater för närvarande försörjningen av rörledningsgas genom kortfristiga leveransavtal med leverantörer från Ryska federationen via icke överbelastade sammanlänkningspunkter. På grund av denna mycket speciella situation bör den övergångstid som behövs för att hitta nya leverantörer också omfatta dessa kortfristiga leveransavtal med leverantörer från Ryska federationen som syftar till att försörja inlandsstater som drabbats av förändringar när det gäller försörjningsvägarna för rysk gas.
- (16) Det förefaller motiverat att undanta befintliga avtal från den omedelbara tillämpning, men inte att undanta alla avtal som ingåtts innan denna förordning träder i kraft. Det kan finnas incitament för ryska leverantörer att utnyttja tiden mellan det att detta förslag offentliggörs och att förbudet träder i kraft för att öka de nuvarande leveranserna genom att ingå nya avtal, öka volymerna genom att ändra befintliga avtal eller utnyttja flexibilitet enligt befintliga avtal. I syfte att säkerställa att importen från Ryssland inte ökar utan minskar till följd av den föreslagna förordningen bör åtgärder tas med för att förebygga en ”rusning” efter ny import av rysk gas under tiden mellan antagandet av detta förslag och förbudets ikraftträdande. Stats- och regeringscheferna gjorde ett åtagande om att fasa ut gasleveranser redan i mars 2022. Det förnyades i REPowerEU-strategin, REPowerEU-planen och RepowerEU-färdplanen. Senast när förslaget till denna förordning offentliggörs är det inte längre lämpligt att betrakta avtal som ingåtts efter det datumet som befintliga avtal. Avtal som ingås efter den 17 juni 2025 bör därför inte omfattas av de särskilda övergångsbestämmelserna för befintliga kort- och långfristiga avtal.
- (17) För att förhindra att importvolymerna enligt befintliga leveransavtal ökar och inte minskar bör ändrade befintliga leveransavtal betraktas som nya avtal vid tillämpning av denna förordning, och ökningar av importvolymerna med hjälp av avtalsmässig flexibilitet bör inte omfattas av övergångsperioden.
- (18) Denna förordning inför ett tydligt rättsligt förbud mot import av rysk naturgas och utgör en självständig unionsrättsakt som ligger utanför gasimportörernas kontroll. Förordningen gör det olagligt att importera naturgas från Ryssland, med direkt rättslig

verkan och utan något utrymme för skönsmässig bedömning från medlemsstaternas sida när det gäller tillämpningen.

- (19) Till skillnad från andra varor är naturgas en homogen produkt som handlas i stora volymer och ofta säljs vidare flera gånger mellan handlare på grossistnivå. Med hänsyn till hur komplicerat det är att spåra naturgasens ursprung, och med tanke på att ryska leverantörer kan komma att försöka kringgå denna förordning, exempelvis genom försäljning via mellanhänder, omlastning eller transport genom andra länder, bör denna förordning upprätta en effektiv ram för att fastställa faktiskt ursprung och exportställe för naturgas som importerats till unionen.
- (20) I synnerhet bör importörer av naturgas vara skyldiga att förse tullmyndigheterna med all information som krävs för att fastställa ursprung och exportställe för naturgas som importerats till unionen och avgöra om den importerade gasen omfattas av det allmänna förbudet eller något av undantagen. Eftersom de avtalsvillkor som reglerar faktorer som är relevanta för tullmyndigheternas bedömning ofta är komplexa bör tullmyndigheter ges befogenhet att begära detaljerad avtalsinformation från importörer, inklusive fullständiga leveransavtal, exklusive prisuppgifter, om det är nödvändigt för att förstå sammanhanget för vissa klausuler eller hänvisningar till andra avtalsbestämmelser. Förordningen bör innehålla regler som säkerställer ett effektivt skydd av berörda företags affärshemligheter.
- (21) Tullmyndigheterna bör samarbeta med tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter, byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) och kommissionen för att genomföra bestämmelserna i denna förordning och utbyta relevant information, i synnerhet när det gäller bedömningen av undantag som tillåter import av rysk naturgas efter den 1 januari 2026. Tullmyndigheter, tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter och Acer bör förfoga över nödvändiga verktyg och databaser för att säkerställa att relevant information vid behov kan utbytas mellan nationella myndigheter och myndigheter i andra medlemsstater. Acer bör bidra med expertis i processen för att övervaka genomförandet. Kommissionen och medlemsstaterna kan undersöka möjligheterna att utnyttja budgeten inom ramen för Fonden för inre säkerhet för att göra det enklare att skapa de interoperabla gemensamma informationssystem som behövs. Tullmyndigheterna bör varje månad underrätta tillsynsmyndigheter, den nationella behöriga myndigheten och kommissionen om de viktigaste faktorerna för utvecklingen av importen av rysk gas (t.ex. kvantiteter som importerats enligt långfristiga eller kortfristiga avtal, inmatningspunkter eller avtalspartner).
- (22) Ryssland är en stor gasexportör och har inte tidigare spelat någon framträdande roll som transitland för gas. Det beror på flera faktorer, t.ex. avsaknaden av återförgasningsinfrastruktur, gashandels struktur i Ryssland, med ett monopol på rörledningsexport, affärsmodellerna för ryska gasföretag som inte bygger på att organisera transiteringar samt Rysslands geografiska läge. Därför har import av naturgas via sammanlänkningspunkter mellan Ryska federationen och unionen vanligtvis sitt ursprung i, eller exporteras direkt eller indirekt från, Ryska federationen. Detsamma gäller för gas som importerats via sammanlänkningspunkter mellan unionen och Serbien, eftersom Serbien av tekniska skäl bara kan exportera gas av ryskt ursprung till unionen. Av den anledningen, och med beaktande av incitament för att ryska leverantörer ska kringgå importförbudet, bör tullmyndigheter, om gas importerats via ryska eller serbiska inmatningspunkter, begära tydliga och otvetydiga bevis för gasens icke-ryska ursprung eller exportställe. De inlämnade handlingarna bör göra det möjligt att spåra den importerade gasen till produktionsplatsen.

- (23) Erfarenheterna av den aviserade utfasningen av gasförsörjningen via Ukraina har visat att goda förberedelser och samordning i en anda av solidaritet effektivt kan förebygga marknadssnedvridningar eller problem med försörjningstryggheten som potentiellt kan orsakas av ett byte av gasleverantörer. För att förbereda inför en fullständig utfasning av rysk gas 2028 på ett samordnat sätt och ge marknaden tillräckligt med tid att planera inför förändringarna, utan någon risk för försörjningstryggheten för gas eller någon betydande inverkan på energipriserna, bör medlemsstaterna utarbeta nationella diversifieringsplaner och lägga fram dem senast den 1 mars 2026. Planerna bör innehålla beskrivningar av de åtgärder som planeras på nationell eller regional nivå för att minska efterfrågan, främja produktion av förnybar energi och säkerställa alternativ försörjning samt av möjliga tekniska eller rättsliga hinder som kan försvåra diversifieringsprocessen. Diversifieringsprocessen kan kräva samordning av åtgärder på nationell nivå, regional nivå eller unionsnivå, och kommissionen bör därför bedöma de nationella diversifieringsplanerna och ha möjlighet att vid behov utfärda rekommendationer med förslag till anpassningar.
- (24) I Versaillesförklaringen åtog sig stats- och regeringscheferna inte bara att fasa ut naturgasleveranser från Ryssland utan även andra leveranser av energi, i synnerhet olja. Restriktiva åtgärder som ska säkerställa att oljeimporten från Ryssland fasas ut har redan införts, och oljeimporten har minskat avsevärt, men fortsatt utfasning av rysk olja kan komma att kräva specifika förberedande åtgärder och samordning med grannländer. Medlemsstaterna bör därför utarbeta nationella diversifieringsplaner även för olja, och kommissionen bör ha möjlighet att utfärda rekommendationer om planerna.
- (25) Erfarenheterna från gaskrisen 2022 och 2023 har visat att heltäckande information om försörjningssituationen och möjliga försörjningsberoenden är avgörande för att övervaka gasförsörjningen i unionen. Därför bör importörer av rysk gas som utnyttjar de undantag som fastställs i denna förordning lämna all information som behövs för att göra en grundlig bedömning av möjliga risker för gashandeln till kommissionen. Informationen bör inbegripa viktiga parametrar i, eller till och med hela textpartier från, relevanta gasleveransavtal, exklusive prisuppgifter, om det är nödvändigt för att förstå sammanhanget när det gäller vissa klausuler eller hänvisningar till andra avtalsbestämmelser. När kommissionen övervakar gasförsörjningen i unionen bör den även ta hänsyn till importinformation som lämnats av tullmyndigheter och information i de nationella diversifieringsplanerna. Kommissionen bör regelbundet informera gruppen för samordning av gasförsörjningen, som inrättats genom förordning (EU) 2017/1938, om utfasningsprocessen på unionsnivå och lägga fram en årlig rapport om utfasningen av rysk gas som kan åtföljas av specifika unionsrekommendationer och åtgärder som ska påskynda utfasningen.
- (26) Medlemsstaterna och unionen bör genomföra denna förordning i nära samarbete. Ryska federationen har på senare tid haft som praxis att ensidigt ändra överenskomna domstols- och skiljedomsförfaranden på ett sätt som inte är förenligt med internationell sedvanerätt eller bilaterala investeringsavtal som ingåtts mellan medlemsstater och Ryssland. Det följer av internationell rätt att berörda företag och medlemsstater inte kan hållas ansvariga på grundval av domar, skiljedomar, inbegripet skiljedomar mellan investerare och stat, eller andra rättsliga avgöranden som meddelas i förfaranden som enligt internationell sedvanerätt eller ett bilateralt investeringsavtal är olagliga och mot vilka berörd person eller medlemsstat inte har faktisk tillgång till rättsmedlen inom den berörda jurisdiktionen. När det gäller ekonomiskt ansvar i

samband med eventuella tvistlösningsärenden mellan investerare och stat hänvisas, i tillämpliga fall, till förordning (EU) nr 912/2014³⁰.

- (27) Unionen har skapat en robust rättslig ram som syftar till att alltid kunna säkerställa försörjningstrygghet för gas och hantera eventuella försörjningskriser på ett samordnat sätt, och där ingår medlemsstaternas skyldighet vad gäller effektiv och operativ solidaritet med grannländer i behov av gas. Kommissionen bör kontinuerligt övervaka utvecklingen av marknadsrisker för gasförsörjningen som följer av gashandeln med Ryssland på unionsnivå, regional nivå och medlemsstatsnivå. Om marknaden utvecklas på ett plötsligt och signifikant sätt som hotar försörjningstryggheten i en eller flera medlemsstater är det lämpligt att kommissionen ges befogenhet att vidta nödvändiga nödåtgärder och därigenom tillåta att en eller flera medlemsstater inte tillämpar de importförbud för naturgas eller LNG som fastställs i denna förordning. Ett sådant tillstånd bör vara tidsbegränsat och kommissionens genomförandebeslut kan införa vissa ytterligare villkor för att säkerställa att ett eventuellt tillfälligt avbrott är strikt begränsat till att hantera hotet. Kommissionen bör noggrant övervaka tillämpningen av ett sådant tillfälligt tillstånd.
- (28) De föreslagna åtgärderna tar fullt ut hänsyn till principen om energisolidaritet. Exponeringen för import av rysk gas skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, och många medlemsstater har redan vidtagit åtgärder för att fasa ut rysk gas. Förslaget till denna förordning kommer att säkerställa en EU-omfattande harmoniserad strategi för utfasningen av rysk gas och bibehålla solidariteten mellan medlemsstaterna.
- (29) Eftersom målen för denna förordning som rör övervakning av möjliga gasberoenden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på ett samordnat sätt utan risk för marknadsfragmentering, utan snarare kan uppnås bättre och mer effektivt på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (30) Med hänsyn till vikten av att unionen fasar ut ytterligare ekonomiskt beroende av gasimport från Ryska federationen utan dröjsmål bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2014 av den 23 juli 2014 om upprättande av en ram för hanteringen av det ekonomiska ansvaret i samband med tvistlösning mellan investerare och stat vid tvistlösningsorgan som föreskrivs i internationella avtal där Europeiska unionen är part (EUT L 257, 28.8.2014, s. 121).

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Denna förordning utgör en ram för att effektivt eliminera unionens exponering mot de betydande risker för handeln och säkerheten som följer av gashandel med Ryska federationen genom att fastställa

- a) ett stegvis förbud mot import av naturgas från Ryska federationen och mot tillhandahållande av LNG-terminaltjänster,
- b) regler för att effektivt genomföra och övervaka detta förbud samt utfasningen av oljeimport från Ryssland,
- c) bestämmelser för att bättre bedöma försörjningstryggheten för energi i unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *naturgas*: naturgas enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1788³¹ och enligt KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00.
2. *LNG*: flytande naturgas enligt KN-nummer 2711 11 00.
3. *naturgas i gasform*: naturgas enligt KN-nummer 2711 21 00.
4. *långfristigt leveransavtal*: ett avtal om leverans av naturgas, förutom naturgasderivat, med en löptid på mer än ett år.
5. *kortfristigt leveransavtal*: ett avtal om leverans av naturgas, förutom naturgasderivat, med en löptid på högst ett år.
6. *inlandsstat*: en stat som är helt omgiven av land och inte har direkt tillgång till havet.
7. *importör*: en fysisk eller juridisk person som har befogenhet att bestämma, och har bestämt, att naturgas från ett tredjeland ska föras in i unionens tullområde eller på annat sätt släppas ut på unionsmarknaden.

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1788 av den 13 juni 2024 om gemensamma regler för de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas, om ändring av direktiv (EU) 2023/1791 och om upphävande av direktiv 2009/73/EG (EUT L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

8. *tullmyndighet*: tullmyndighet enligt definitionen i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013³².
9. *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938³³.
10. *tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 76.1 i direktiv (EU) 2024/1788.
11. *kontroll*: kontroll enligt definitionen i artikel 2.55 i direktiv (EU) 2024/1788.
12. *långfristiga LNG-terminaltjänster*: tjänster som tillhandahålls av systemansvariga för LNG-anläggningar till kunder, särskilt avlastning, lagring, utskick (*sending out*), förtöjning (pålastning och avlastning), återförgasning, utbyte av gas till flytande gas (*backhaul liquefaction*), lastning av tanklastbil, bunkring av LNG, samt stödtjänster och tillfällig lagring som krävs för återförgasningsprocessen och efterföljande leverans till överföringssystemet enligt avtal med en löptid på mer än ett år.
13. *sammanlänkningspunkt*: sammanlänkningspunkt enligt definitionen i artikel 2.63 i direktiv (EU) 2024/1788.
14. *inmatningspunkt*: inmatningspunkt enligt definitionen i artikel 2.61 i direktiv (EU) 2024/1788.
15. *virtuell handelspunkt*: virtuell handelspunkt enligt definitionen i artikel 2.59 i direktiv (EU) 2024/1788.
16. *avtalsenliga kvantiteter*: de kvantiteter naturgas som köparen eller importören är skyldig att köpa och säljaren eller exportören är skyldig att tillhandahålla, enligt vad som anges i leveransavtalet, exklusive volymer som beror på justeringar av avtalet, såsom tilläggs mängder, återhämtning från underskott eller andra volymändringar enligt avtalsvillkoren; när det gäller långfristiga leveransavtal avses de årliga avtalsenliga kvantiteterna.
17. *tilläggs mängder*: de volymer naturgas som en köpare eller importör har rätt eller skyldighet att ta emot och betala för under efterföljande perioder, i enlighet med lägsta *take-or-pay*-villkor och för att kompensera för underskott i de kvantiteter som avtalats men som inte tagits emot under tidigare perioder, i enlighet med ett långfristigt leveransavtal.
18. *leveransplan*: den tidtabell eller plan som parterna i ett gasleveransavtal kommit överens om och som anger de kvantiteter gas som ska levereras av säljaren eller exportören och som köparen eller importören ska ta emot under bestämda tidsintervall, inbegripet tidpunkt, plats och villkor för leveranser, enligt vad som anges i ett leveransavtal eller eventuella tillhörande operativa förfaranden.
19. *nominering*: nominering enligt definitionen i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1789³⁴.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj>).

20. *olja*: råolja, flytande gas, insatsvaror till raffinaderier, tillsatser och oxygenater samt andra kolväten och oljeprodukter som omfattas av KN-nummer 2709 och 2710.

KAPITEL II

STEGVIS FÖRBUD MOT IMPORT AV NATURGAS FRÅN RYSKA FEDERATIONEN

Artikel 3

Förbud mot import av naturgas från Ryska federationen

1. Import via rörledningar av naturgas i gasform, som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, ska vara förbjuden från och med den 1 januari 2026, såvida inte något av undantagen i artikel 4 är tillämpligt.
2. Import av LNG, som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, ska vara förbjuden från och med den 1 januari 2026, såvida inte något av undantagen i artikel 4 är tillämpligt.

Artikel 4

Övergångsfas för befintliga leveransavtal

1. Om importören kan visa för tullmyndigheterna att sådan import av naturgas som avses i artikel 3 utförs inom ramen för ett kortfristigt leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, ska artikel 3 tillämpas från och med den 17 juni 2026.
2. Om importören kan visa för tullmyndigheterna att sådan import av naturgas som avses i artikel 3
 - a) utförs enligt ett kortfristigt leveransavtal med leverans till en sammanlänkningspunkt med en inlandsstat, och
 - b) att det finns ett långfristigt leveransavtal med leverans vid den virtuella handelspunkten i inlandsstaten för import via rörledningar av naturgas i gasform, som har sitt

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1789 av den 13 juni 2024 om de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas, om ändring av förordningarna (EU) nr 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 och (EU) 2022/869 samt beslut (EU) 2017/684, och om upphävande av förordning (EG) nr 715/2009 (EUT L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj>); Entso-G, [Security of Supply Simulation](#) | [ENTSOG](#).

ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen och som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter,

ska artikel 3 tillämpas från och med den 1 januari 2028.

3. Om importören kan visa för tullmyndigheterna att sådan import av naturgas som avses i artikel 3 utförs inom ramen för ett kortfristigt leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, ska artikel 3 tillämpas från och med den 1 januari 2028.

4. De kvantiteter som importeras i enlighet med punkterna 1 och 2 får inte överstiga de avtalsenliga kvantiteterna.

Artikel 5

Förbud mot att tillhandahålla långfristiga LNG-terminaltjänster till ryska kunder

Tillhandahållande av långfristiga LNG-terminaltjänster i EU till enheter som är etablerade i Ryska federationen eller enheter som kontrolleras av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i Ryska federationen ska vara förbjudet från och med den 1 januari 2026.

Artikel 6

Övergångsfas för LNG-terminaltjänster enligt befintliga avtal

Om leverantören av långfristiga LNG-terminaltjänster kan visa för tullmyndigheterna att dessa tjänster tillhandahålls enligt ett avtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, ska artikel 5 tillämpas från och med den 1 januari 2028.

KAPITEL III
INLÄMNING OCH UTBYTE AV RELEVANT INFORMATION

Artikel 7

Inlämning av relevant information från importörer

1. Importörer av naturgas ska förse tullmyndigheterna med all relevant information som krävs för att tillämpa artiklarna 3 och 4, särskilt bevisning som är lämplig för att kontrollera om naturgasen har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

Vid tillämpning av artikel 4 ska importörer av naturgas förse tullmyndigheter och andra myndigheter som deltar i övervakningen enligt artiklarna 9 och 10 med bevisning som är lämplig för att bedöma om villkoren i den artikeln är uppfyllda.

2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone följande:

- a) Datum för ingående av gasleveransavtalet.
- b) Gasleveransavtalets löptid.
- c) De avtalsenliga gaskvantiteterna, inklusive alla rättigheter till flexibilitet uppåt eller nedåt.
- d) Namn på parterna i gasleveransavtalet, inbegripet, för parter som är registrerade i EU, registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer).
- e) Gasproducenten och produktionslandet och, i förekommande fall, det land där gasen vidarebearbetades.
- f) För import av LNG, den första lastningshamnen.
- g) Leveransställena, inklusive eventuell flexibilitet när det gäller leveransstället.
- h) Varje ändring av gasleveransavtalet, med uppgift om ändringens innehåll och datum, med undantag för ändringar som endast avser gaspriset.

3. Tullmyndigheter eller andra myndigheter som deltar i övervakningen enligt artiklarna 9 och 10 får begära mer detaljerad information, exklusive prisinformation, om den begärda informationen är nödvändig för att bedöma om villkoren i artiklarna 3 och 4 är uppfyllda. Tullmyndigheterna får särskilt begära att importörerna lämnar in texten i vissa bestämmelser i gasleveransavtalet i sin helhet eller texten i hela gasleveransavtalet, exklusive prisinformation, i synnerhet om vissa avtalsbestämmelser hänger samman med varandra eller om full

kännedom om utformningen av avtalsbestämmelserna är avgörande för bedömningen. Om tullmyndigheterna anser att den bevisning som lagts fram inte är tillräcklig får de vägra varornas övergång till fri omsättning.

4. Naturgas som förs in till unionen via följande sammanlänkningspunkter ska betraktas som exporterad direkt eller indirekt från Ryska federationen, såvida inte importören kan lägga fram otvetydig bevisning för tullmyndigheterna om att den importerade naturgasen har sitt ursprung i ett annat land än Ryska federationen och har transiterats genom Ryska federationen.

- a) Imatra (FI/RU).
- b) Narva (EE/RU).
- c) Värskä (EE/RU).
- d) Luhamaa (LV/RU).
- e) Šakiai (LT/RU).
- f) Kotlovka (LT/BY).
- g) Kondratki (PL/BY)
- h) Wysokoje (PL/BY).
- i) Tietarowka (PL/BY).
- j) Kobryn (PL/BY).
- k) Greifswald (DE/RU).
- l) Strandzha 2 (BG) / Malkoclar (TR) – TurkStream.
- m) Kiskundorozsma-2 (HU) / Horgos (RS).
- n) Kiskundorozsma (HU/RS).
- o) Kireevo (BG) / Zaychar (RS).
- p) Kalotina (BG) / Dimitrovgrad (RS).

Artikel 8

Inlämning av relevant information från leverantörer av LNG-terminaltjänster

Leverantörer av LNG-terminaltjänster till kunder som är etablerade i Ryska federationen, eller som kontrolleras av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i Ryska federationen, ska förse tullmyndigheterna med relevant information för tillämpningen av artiklarna 5 och 6.

Artikel 9

Effektiv övervakning

Tullmyndigheter och, i förekommande fall, behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter och byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) ska säkerställa en effektiv övervakning av bestämmelserna i kapitel II, vid behov genom att utnyttja sina fulla verkställighetsbefogenheter, i nära samarbete med relevanta nationella myndigheter, myndigheter i andra medlemsstater, Acer eller kommissionen.

Artikel 10

Informationsutbyte

Tullmyndigheterna ska utbyta den information som mottagits från naturgasimportörer med tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter, Acer och kommissionen i den utsträckning som krävs för att säkerställa en effektiv bedömning av huruvida villkoren i artiklarna 3–6 i denna förordning är uppfyllda. Tullmyndigheter i olika medlemsstater ska i nödvändig utsträckning utbyta den information som mottagits från naturgasimportörer, och samarbeta med varandra för att förhindra kringgående av bestämmelserna. De ska använda befintliga verktyg och databaser som gör det möjligt att effektivt utbyta relevant information mellan nationella myndigheter i deras medlemsstat och myndigheter i andra medlemsstater, eller vid behov inrätta sådana verktyg.

Senast den 31 augusti 2026 och den 31 augusti 2027 ska Acer, på grundval av de uppgifter som mottagits enligt denna förordning och egen information, offentliggöra en rapport med en översikt över leveransavtal för gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryssland, och bedöma diversifieringens inverkan på energimarknaderna.

Kommissionen och Acer ska dela relevant information om avtal om import av rysk gas som de förfogar över med tullmyndigheterna, när så är lämpligt för att underlätta efterlevnaden av denna förordning.

KAPITEL IV
NATIONELLA DIVERSIFIERINGSPLANER

Artikel 11

Nationella diversifieringsplaner för naturgas

1. Medlemsstaterna ska upprätta en diversifieringsplan som beskriver åtgärder, milstolpar och potentiella hinder för att diversifiera sin gasförsörjning i syfte att upphöra med all import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen inom tidsfristen för det fullständiga förbudet mot import från Ryssland den 1 januari 2028.

2. Den nationella diversifieringsplanen för naturgas ska omfatta följande:

a) Tillgänglig information om volymen av import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen enligt befintliga leveransavtal, samt om LNG-terminaltjänster som avtalats av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i Ryska federationen, i tillämpliga fall.

b) En tydlig beskrivning av befintliga och planerade åtgärder på nationell nivå för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet de kvantiteter som förväntas fasas ut, milstolpar och tidsplan för genomförandet och, i den mån sådana finns tillgängliga, planer för möjliga alternativa försörjningar och försörjningsvägar. Sådana åtgärder kan särskilt omfatta användning av plattformen AggregateEU i enlighet med artikel 43 i direktiv (EU) 2024/718, stödåtgärder för energiföretags diversifieringsarbete, samarbete inom regionala grupper såsom högnivågruppen för sammankoppling av energinäten i Central- och Sydösteuropa (Cesec), identifiering av alternativ till import av naturgas genom elektrifiering, energieffektivitetsåtgärder, främjande av produktion av biogas, biometan och ren vätgas, utbyggnad av förnybar energi eller frivilliga åtgärder för att minska efterfrågan.

c) Identifiering av eventuella tekniska, avtalsmässiga eller regleringsmässiga hinder för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och handlingsalternativ för att bortskaffa sådana hinder.

3. Senast den 1 mars 2026 ska medlemsstaterna anmäla sina nationella diversifieringsplaner till kommissionen med användning av mallen i bilaga I.

4. Kommissionen ska underlätta utarbetandet och genomförandet av de nationella diversifieringsplanerna för naturgas när så är lämpligt. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till den grupp för samordning av gasförsörjningen som inrättats enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/1938 om de framsteg som gjorts med utarbetandet, antagandet och genomförandet av dessa planer. På grundval av de nationella diversifieringsplanerna ska kommissionen bedöma genomförandet av utfasningen av rysk gas och rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen, i enlighet med artikel 13 i denna förordning.

Nationella diversifieringsplaner för olja

1. Om medlemsstaterna tar emot import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen ska de upprätta en diversifieringsplan som beskriver åtgärder, milstolpar och potentiella hinder för att diversifiera sin oljeförsörjning i syfte att senast den 1 januari 2028 kan upphöra med import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.
2. Den nationella diversifieringsplanen för olja ska omfatta följande:
 - a) Tillgänglig information om volymen av direkt eller indirekt import av olja från Ryssland enligt befintliga leveransavtal.
 - b) Planerade åtgärder på nationell nivå för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet de kvantiteter som förväntas fasas ut, milstolpar och tidsplan för genomförandet samt möjliga alternativa försörjningar och försörjningsvägar.
 - c) Eventuella tekniska eller regleringsmässiga hinder för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och handlingsalternativ för att bortskaffa sådana hinder.
3. Senast den 1 mars 2026 ska medlemsstaterna anmäla sina nationella diversifieringsplaner till kommissionen i enlighet med / med hjälp av mallen i bilaga II.
4. Kommissionen ska underlätta utarbetandet och genomförandet av de nationella diversifieringsplanerna för olja när så är lämpligt. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till den samordningsgrupp för olja som inrättats genom artikel 17 i rådets direktiv 2009/119/EG³⁵ om de framsteg som gjorts med utarbetandet, antagandet och genomförandet av dessa nationella diversifieringsplaner.
5. Om det i den nationella diversifieringsplanen för olja konstateras att det finns risk för att målet om att fasa ut rysk olja senast den 1 januari 2028 inte uppnås, får kommissionen, efter att ha bedömt planen, utfärda en rekommendation till respektive medlemsstat om hur utfasningen kan uppnås i rätt tid. Efter den rekommendationen ska medlemsstaten uppdatera sin diversifieringsplan inom tre månader, och därvid beakta kommissionens rekommendation.

³⁵ Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att innehålla minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 265, 9.10.2009, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj>).

KAPITEL V
ÖVERVAKNING AV FÖRSÖRJNINGSTRYGGHETEN FÖR GAS

Artikel 13

Ändringar av förordning (EU) 2017/1938

Förordning (EU) 2017/1938 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande punkter läggas till som punkterna 33 och 34:

”33. *take-or-pay-klausul*: en avtalsbestämmelse som ålägger köparen att antingen ta emot eller annars betala för en viss minsta mängd gas inom en viss period, oavsett om gasen faktiskt tas emot eller inte.

34. *deliver-or-pay-klausul*: en avtalsbestämmelse som ålägger säljaren att betala avtalsenliga böter vid utebliven leverans av gas.”

2. Artikel 14.6 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska följande led läggas till som led c:

”c) Till kommissionen och till den berörda behöriga myndigheten anmäla följande uppgifter om leveransavtal för naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen:

i) De uppgifter som avses i artikel 7.2 i delegerad förordning (EU) XX/2025 - den här förordningen.

ii) Uppgifter om kvantiteter som ska levereras och tas emot, inbegripet eventuell flexibilitet enligt *take-or-pay-klausul* eller *deliver-or-pay-klausul*.

iii) Leveransplaner (LNG) eller nomineringar (rörledningsgas).

iv) Eventuell avtalsenlig flexibilitet avseende årliga avtalsenliga kvantiteter, inbegripet fyllnadskvantiteter.

v) Villkor för tillfälligt upphävande eller avslutande av gasleveranser, inbegripet bestämmelser om force majeure.

vi) Uppgifter om vilken rätt som reglerar avtalet och vilken skiljedomsmekanism som har valts.

vii) Centrala delar av andra kommersiella avtal som är relevanta för fullgörandet av gasleveransavtalet, med undantag för prisinformation.”

b) Följande ska läggas till som tredje och fjärde stycke:

”Den information som avses i led c ska tillhandahållas för varje kontrakt i ett disaggregerat format, inklusive alla relevanta textdelar, med undantag för prisinformation, särskilt om full kännedom om utformningen av avtalsbestämmelserna är avgörande för bedömningen av försörjningstryggheten eller om vissa avtalsbestämmelser hör samman med varandra.

Leverantörer av LNG-terminaltjänster ska förse kommissionen med information om tjänster som bokats av kunder från Ryska federationen och kunder som kontrolleras av företag från Ryska federationen, inbegripet avtalade tjänster, berörda kvantiteter och avtalets löptid.”

3. I artikel 17 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska löpande övervaka hur unionens energisystem är exponerat mot leveranser av rysk gas, särskilt på grundval av information som anmälts till behöriga myndigheter i enlighet med artikel 14.6 c.

Kommissionen ska bedöma genomförandet av utfasningen av rysk gas i enlighet med förordning (EU) XX/2025 på nationell och regional nivå och på unionsnivå på grundval av de nationella diversifieringsplanerna i enlighet med artikel 11 i den förordningen. Denna bedömning ska rapporteras till gruppen för samordning av gasförsörjningen.

På grundval av slutsatserna från den bedömning som avses i tredje stycket ska kommissionen offentliggöra en årlig rapport som ska ge en heltäckande översikt över medlemsstaternas framsteg med att genomföra sina nationella diversifieringsplaner.

I förekommande fall kan den rapport som avses i fjärde stycket åtföljas av en rekommendation från kommissionen som identifierar möjliga insatser och åtgärder för att säkerställa försörjningsdiversifiering och att rysk gas fasas ut i tid.

De berörda medlemsstaterna ska uppdatera sina diversifieringsplaner inom tre månader, och därvid beakta kommissionens rekommendation.”

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Tystnadsplikt

1. All konfidentiell information som är föremål för mottagande, utbyte eller förmedling enligt denna förordning ska omfattas av de villkor för tystnadsplikt som föreskrivs i denna artikel.
2. Tystnadsplikten ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för de myndigheter som är involverade i genomförandet av denna förordning, eller fysiska eller juridiska personer som de relevanta myndigheterna har delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på den behöriga myndighetens uppdrag.
3. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.
4. All information som utbyts mellan de relevanta myndigheterna enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut, eller om det är nödvändigt att lämna ut informationen i samband med rättsliga förfaranden.

Artikel 15

Övervakning och översyn

Kommissionen ska löpande övervaka utvecklingen på unionens energimarknad, särskilt när det gäller potentiella beroenden av gasleveranser eller andra risker för försörjningstryggheten i samband med energiimport från Ryska federationen. Om marknaden utvecklas på ett plötsligt och signifikant sätt som allvarligt hotar försörjningstryggheten i en eller flera medlemsstater, får kommissionen tillåta att en eller flera medlemsstater helt eller delvis tillfälligt avbyter tillämpningen av kapitel II i denna förordning. Kommissionens beslut får innehålla särskilda villkor, särskilt för att säkerställa att ett eventuellt tillfälligt avbrott är strikt begränsat till att hantera hotet.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

Ordförande